

Hans Majestæt Kongens Tale til 36te ordentlige Storting ved dets Aabning.

Gode Herrer og norske Mænd!

De forenede Rigers Forhold til fremmede Magter er vedvarende godt.

Jeg henleder Opmærksomheden paa det Ønskelige i at erholde Vedtagelse af den efter længere Tids Forhandlinger tilveiebragte Traktat angaaende Fællesbestemmelser om den litterære Eie-
domsret.

Lovsager vil denne Gang stille store Forbringere til Stortingets Arbeide.

For at imødekomme et af Stortinget længe nærret Ønske har jeg ladet udarbeide et Forslag til Lov om Rettergang i Straffsager, i væsentlig Udstrækning bygget paa Indførelse af Eidsvorneretter. Det er for en stor Del udgaaet af langvarige Arbeider og gjentagne Forhandlinger, ligesom det er givet en omhyggelig sidste Forberedelse. Jeg fortrøster mig til, at Forslaget, som det bliver fremsat, vil findes stemmende med Retfærdighedens Krav og at være afpasset efter vore hjemlige Forholde.

Stortingets Medvirken er tidligere bleven paakaldt for forskjellige Lovarbeider, der endnu ikke ere komne til Behandling. Flere af disse Forslag ere af stor praktisk Vigtighed eller angaa Samfundsinteresser af høi Betydning; for alles Vedkommende er en snar Afgjørelse ønskelig. Disse Lovsager ville derfor paany blive forelagte. Ved Siden af dette betydelige Lovstof har det vist sig nødvendigt at undergive Stortingets Prøvelse endel nye Lovpropositioner, der ere paakrævede af Forholdene eller udfordres til Fremme af Ordninger, der af Statsmagterne allerede ere besluttede iværksatte. Blandt disse Lovarbeider er Forslag til visse Forandringer i Mellemrigsloven samt til Lov om Hypothekbanken egnede til at komme i særlig Betragtning.

Jeg har besluttet at forelægge Stortinget en Plan for Hærens Organisation i Henhold til den sidste Lov om Vernepligten. Planen er udarbeidet paa Grundlag af Indstillinger fra den for Niemedet opnævnte Militærkommission, og tilsigter en Ordning, der paa den mest økonomiske Maade og til Opstilling af et effektivt Værn udnytter de Kræfter, som den almindelige Vernepligt stiller til Raadighed, og samler Folket i Tanke, Følelse og Handling under Fædrelandets Fane. Jeg henstiller til Norges Riges Repræsentanter at yde mig Bistand til, at Landets Forsvarsvæsen faar den Udvikling, som dets store og ærefulde Opgave kræver, og som vor Evne tillader. Tidens Alvor kan ikke undgaa Nogens Opmærksomhed, vi har Pligter mod Fædrelandet og Foreningen, der maa gjøres Fyldest, og Hævdelsen af et Folks Interesser og Være staar i uadskilleligt Forhold til dets Vernekræfter.

For Kommunikationsvæsenets Udvikling vil der efter Samraad med Stortinget blive virket i den Udstrækning, som under de nuværende økonomiske Forholde findes tilstedeligt. Forhaabentlig er den Tid ikke fjern, da dette vigtige Landsanliggende kan fremmes med Kraft paa den Maade, som Landets Næringsveie udpege.

I Førelsen af Statshusholdningen maa der blive at iagttage al den Sparommelighed, der er forenelig med Hensynet til Samfundets Betyggelse og dets Krav paa tidsmæssige Fremskridt. I Samklang med denne Opfattelse af Styrelsens Opgave er Statens Budget opgjort.

Jeg nedbeder Herrens Betsignelse over Eders Gjerning, og forbliver Eder, gode Herrer og norske Mænd, med al Kongelig Yndest og Raade velbevaagen.

Givet paa Stockholms Slot den 31te Januar 1887.

Oscar.

D. Richter.